

Dosarul nr. 2ra-1618/2021

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Iu. Potînga)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan)

Î N C H E I E R E

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vitali Gavriiliuc, reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată (acțiune obligă) depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Întreprinderii Municipale „Regia Comunal Locativă Ciorescu” împotriva lui Vitali Gavriiliuc cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Vitali Gavriiliuc, reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă și a fost menținută încheierea din 09 octombrie 2019 și hotărârea din 12 octombrie 2020 ale Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă

La 15 mai 2018, SA „Termoelectrica”, în interesele ÎM „Regia Comunal Locativă Ciorescu” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vitali Gavriiliuc cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice pentru perioada 01 septembrie 2005 – 01 martie 2018 în mărime de 54872,79 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 20 octombrie 2009, între SA „Termoelectrica” (până la redenumire – SA ”Centrala Electrică cu Termoficare nr.2” din Chișinău-succesorul în drepturi al SA „Termocom” în procedura falimentului) și ÎM „Regia Comunal Locativă Ciorescu” a fost încheiat contractul nr.4120 privind livrarea energiei termice în apă caldă, unde ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

A notat că, din cauza neonorării obligațiilor de plată la 16 martie 2018 datoria ÎM „Regia Comunal Locativă Ciorescu” față de SA „Termoelectrica” pentru consumul de energie termică constituia suma de 4230496,30 de lei.

A menționat că, în caz de neachitare de către consumatori a sumelor datorate, ÎM „Regia Comunal Locativă Ciorescu” este în drept să acționeze în judecată pentru

încasarea datoriei și chiar are obligația de o face pentru a stinge creanța sa față de SA „Termoelectrica” din contul achitărilor efectuate de către consumatorii restanți.

În speță, ÎM „Regia Comunal Locativă Ciorescu” nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv pe pârâțul Gavriiliuc Vitali pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în sumă totală de 54872,79 de lei, pentru perioada de 01 septembrie 2005 – 01 martie 2018, în mare parte din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și altor cheltuieli de judecată.

În consecință, ÎM „Regia Comunal Locativă Ciorescu” a omis exercitarea drepturilor sale, fapt care îl pune în imposibilitate de a achita creanțele sale față de SA „Termoelectrica”, cu riscul de a nu-și putea satisface creanța.

A notat că, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile pârâțul Vitali Gavriiliuc este proprietar al apartamentului nr.XX situat în mun. XXXXX, com. XXXXX, str. XXXXX.

A susținut că, în baza contului personal, deschis la ÎM „Regia Comunal Locativă Ciorescu” pe numele pârâțului, ultimul a acceptat prestarea și a beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

Conform informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ-comunale, pârâțul are domiciliu în apartamentul nr.XX situat în mun. XXXXX, com. XXXXX, str. XXXXX, iar pentru perioada de 01 septembrie 2005 – 01 martie 2018 a acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 54872,79 de lei.

A susținut că, în conformitate cu prevederile art.51 alin.(4) al Legii nr.75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe, plata pentru serviciile prestate necontorizate în locuință se efectuează conform indicatorilor contoarelor instalate la bloc și se repartizează de către administrator pentru fiecare locuință necontorizată în funcție de suprafața ei totală. Prin prisma prevederilor enunțate se constată că, obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de energie termică urmează a fi pusă în sarcina beneficiarilor, în speță, Vitali Gavriiliuc care a negat în totalmente obligațiile de plată, deși a fost înștiințat prin intermediul facturilor de plată și reclamației despre riscul de a fi acționat în judecată în cazul neachitării plăților restante.

Până la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată, pârâțul nu a întreprins nici o acțiune privind stingerea datoriei pentru energia termică.

Astfel, exercitând acțiunea oblică, reclamanta SA „Termoelectrica” exercită în realitate acțiunea debitorului său ÎM „Regia Comunal Locativă Ciorescu” și drept efect al acțiunii oblice este încasarea de la Vitali Gavriiliuc în beneficiul ÎM „Regia Comunal Locativă Ciorescu” a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă totală de 54872,79 de lei, perioada de 01 septembrie 2005 – 01 martie 2018 și a cheltuielilor de judecată suportate de reclamant pentru judecarea cauzei.

Prin încheierea din 09 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost respinsă excepția de tardivitate invocată de pârâțul Vitali Gavriiliuc, ca fiind neîntemeiată.

Prin hotărârea din 12 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă acțiunea depusă de SA „Termoelectrica” în interesele ÎM „Regia Comunal Locativă Ciorescu”. A fost încasat de la Vitali Gavriiliuc în beneficiul ÎM „Regia Comunal Locativă Ciorescu” datoria pentru consumul de energie termică

până în luna martie 2018 pentru ap. XX din str. XXXXXX, com. XXXXX, mun. XXXXX, în mărime de 54872,79 de lei. A fost încasat de la Vitali Gavriiuc în beneficiul SA „Termoelectrica” cheltuielile de judecată alcătuite din taxa de stat în sumă de 1646,18 de lei, costuri privind trimerile poștale și citarea publică a pârâtului în sumă de 238,80 de lei, iar în total în sumă de 1884,98 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanței, la data de 02 noiembrie 2020, Vitali Gavriiuc, reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 12 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanței cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii oblice a SA „Termoelectrica” în interesele ÎM „Regia Comunal-Locativă Ciorescu” ca fiind tardivă în partea datoriei pe energia termică în mărime de 40109,65 de lei formată pentru perioada de calcul septembrie 2005 - mai 2015; a încasa din contul lui Vitali Gavriiuc în beneficiul ÎM „Regia Comunal-Locativă Ciorescu” a datoriei pe energia termică în mărime de 14763,14 de lei. Compensarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu prezentul proces.

Prin decizia din 11 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat apelul declarat de Vitali Gavriiuc, reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă, și au fost menținută încheierea din 09 octombrie 2019 și hotărârea din 12 octombrie 2020 ale Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel aplicând prevederile art.512 alin.(1), art.572 alin.(1) și (2), art. 971 din Codul Civil (în vigoare până la 01 martie 2019), prevederile art.51 alin.(1), art.59, art.60 din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30.04.2015, prevederile pct.17, pct.18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, precum și prevederile art.25 alin.(1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, nr.1402-XV din 24 octombrie 2002, și a conchis că, soluția primei instanței cu privire la admiterea acțiunii integral este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator și interpretarea justă a normelor de drept material.

Instanța de apel a reținut că, apelantul Vitali Gavriiuc nu este de acord cu hotărârea primei instanțe în partea ce ține de perioada de încasare a datoriei, respectiv și în partea cheltuielilor de judecată, considerând tardivă acțiunea oblică a SA „Termoelectrica” în interesele ÎM „Regia Comunal-Locativă Ciorescu” în partea datoriei pe energia termică în mărime de 40109,65 de lei formată pentru perioada de calcul septembrie 2005 - mai 2015.

Sub acest aspect, instanța de apel a reținut prevederile art.267 alin. (1) din Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019), și a conchis că, prima instanță just a concluzionat că drept temei de întrerupere a termenului de prescripție este recunoașterea pretențiilor - recunoașterea datoriei sau obligației de către persoana obligată. Or, recunoașterea obligației, inclusiv și a datoriei, întrerupe prescripția în raporturile, atât cu participarea persoanelor fizice, cât și a persoanelor juridice.

La caz, instanța de apel a menționat că, ultimele achitări ale pârâtului-apelant pentru energia termică, conform înscrisurilor anexate, au fost efectuate în luna noiembrie 2016, astfel, prima instanță corect a constatat întrunirea condiției necesare pentru întreruperea cursului prescripției extinctive.

Iar conform art.277 alin.(1) din Cod civil, statuează că, cursul prescripției extinctive se întrerupe: a) în cazul intentării unei acțiuni în modul stabilit; b) în cazul în care debitorul săvârșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria.

La caz, instanța de apel a remarcat că, temeiurile de întrerupere a termenului de prescripție sunt exhaustive și nu se supun unei interpretări extensive. Or, instanța la soluționarea cererii părții cu privire la expirarea termenului de prescripție, aplică regulile de întrerupere a prescripției cu condiția existenței în dosar a probelor suficiente care demonstrează faptul întreruperii cursului dat și în fiecare caz să stabilească când concret au fost săvârșite acțiuni de recunoaștere a datoriei.

Instanța de apel a notat că, la acțiuni de recunoaștere a datoriei, în scopul întreruperii curgerii termenului de prescripție, pot fi atribuite și achitarea de către debitor sau de o altă persoană a sumei datoriei de bază. În toate cazurile de recunoaștere a datoriei, curgerea termenului de prescripție se reîncepe de fiecare dată pentru un termen nou, din momentul săvârșirii de către debitor a acțiunilor indicate.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, potrivit informației acordate de SRL „Info Bon”, anexată la materialele cauzei, Vitali Gavriiuc a făcut achitări la energia termică consumată după cum urmează: în luna decembrie 2016 achitând suma de 1149,79 de lei (f.d.17).

Din acest punct de vedere, achitarea efectuată confirmă recunoașterea de către Vitali Gavriiuc a datoriei acumulate în perioada septembrie 2005 - martie 2018, or, apelantul a efectuat plata la energia termică, achitând în așa mod parțial și datoria acumulată.

În acest sens, instanța de apel a reiterat că, faptele menționate supra reprezintă acțiuni ale consumatorului ce atestă recunoașterea datoriei și, respectiv, achitarea corespunzătoare constituie temei pentru întreruperea curgerii termenului de prescripție, acesta fiind întrerupt la data sus menționată, din care termenul de prescripție începea a curge din nou.

Or, obiectul acțiunii fiind prestațiile succesive, prescripția dreptului la acțiune începe să curgă de la data la care fiecare prestație devine exigibilă, iar dacă prestațiile alcătuiesc un tot întreg, de la data ultimei prestații neexecutate.

Prin urmare, apelantul achitând parțial suma din facturile calculate, a achitat parțial datoria integrală existentă, or, achitând o parte din întreg, consumatorul a recunoscut întreaga datorie, termenul de prescripție fiind întrerupt.

Concomitent, instanța de apel a menționat că, prima instanța just a apreciat critic argumentul pârâtului-apelant, precum că, pârâtul a devenit proprietar al locului de consum ap. XX din str. XXXXXX, com. XXXXXX, mun. XXXXXX la data de XX iunie XXX în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr.XXXX din XX iunie XXXX și că, datoria formată la agentul termic până la procurare nu poate fi imputată acestuia, iar prin contractul sus-menționat nu și-a asumat careva datorii la serviciile comunale existente după acest loc de consum, deoarece sunt în contradicție cu actele și lucrările dosarului.

Or, în cazul în care consumatorul datornic transmite obiectul altui utilizator, documentul care stabilește modalitatea de achitare a datoriilor se perfectează cu participarea furnizorului. În situațiile când asemenea document nu a fost perfectat, noul utilizator va achita integral datoriile predecesorului față de furnizor în termenele stabilite.

Din materialele cauzei, la recepționarea apartamentului nr.XX din str. XXXX, com. XXXXX, mun. Chișinău de reclamantul Vitali Gavriiliuc, nu se regăsește vreun document perfectat cu participarea reprezentanților ÎM „Regia Comunal Locativă Ciorescu” care ar confirma datoriile precedentului chiriaș și ar stabili modalitatea de achitare a lor.

Sub acest aspect, instanța de apel a considerat că, prima instanța just a ajuns la concluzia că, acțiunea cu privire la încasarea datoriei este întemeiată și pasibilă de admis în limita sumei de 54872,79 de lei pentru energia termică consumată pentru perioada de 01 septembrie 2005 – 01 martie 2018.

La 01 septembrie 2021, Vitali Gavriiliuc, reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă, a declarat recurs împotriva deciziei din 11 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel, a încheierii din 09 octombrie 2019 și a hotărârii din 12 octombrie 2020 ale Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea depusă de SA „Termoelectrica”, în interesele ÎM „Regia Comunal- Locativă Ciorescu” ca fiind tardiva în partea datoriei pe energia termică în mărime de 40109,65 de lei formata pentru perioada de calcul septembrie 2005 - mai 2015, a dispune încasarea de la Vitali Gavriiliuc în beneficiul ÎM „Regia Comunal-Locativă Ciorescu” a datoriei pe energia termica în mărime de 14763,14 de lei, și compensarea recurentului a cheltuielilor de judecata sub forma taxei de stat achitate la depunerea apelului si cererii de recurs.

În motivarea recursului s-a indicat că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele cauzei, iar normele de drept material au fost aplicate eronat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 11 mai 2021 și a expediat copia deciziei participanților la proces prin intermediul poștei electronice la 28 iunie 2021 (f.d.147-148). Prin urmare, cererea de recurs declarată la 01 septembrie 2021, se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 28 septembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a expediat intimațiilor copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 01 noiembrie 2021, prin intermediul poștei electronice SA „Termoelectrica” a depus referință la recursul declarat de Vitalii Gavriiliuc, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vitali Gavriiliuc, reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Vitali Gavriiliuc, reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că, instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Vitali Gavriiliuc, reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin.(1) din Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Vitali Gavriiliuc, reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru